

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

17. december 2014

Besvarelse af spørgsmål 1 ad KOM (2014) 0187 stillet af Folketingets Europaudvalg den 25. november 2014 efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Spørgsmål:

På rådsmøde nr. 3353 (konkurrenceevne) den 4. – 5. december 2014 ventes politisk enighed om forslaget om en forordning om tovbaneanlæg, som kan erstatte det gældende direktiv om tovbaneanlæg til personbefordring. Ministeren bedes uddybende forklare, på hvilket grundlag Rådet kan ændre det gældende direktiv om tovbaneanlæg til en forordning, og om de nationale parlamenter ikke skal høres/give mandat til en sådan beslutning. Spørgsmålet stilles på baggrund af ministerens forelæggelse for Europaudvalget den 21. november 2014 af rådsmøde nr. 3353 (konkurrenceevne) den 4. – 5. december 2014.

Svar:

Europa-Kommissionens forslag om bl.a. at ændre det gældende direktiv 2009/9/EF om tovbaneanlæg til personbefordring til en forordning sker som led i Kommissionens mål om at forenkle EU-lovgivningen.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmådes (TEUF) artikel 114 og behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Forslaget skal således vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i fællesskab.

Efter Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) spiller nationale parlamenter en rolle i forhold til prøvelse af nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, og den tilknyttede protokol om nærhedsprincippet. En bredere høringspligt i forhold til nationale parlamenter følger derudover af protokollen om de nationale parlaments rolle. I den enkelte medlemsstat vil procedurerne for parlamentets inddragelse afhænge af det forfatningsmæssige system og parlamentariske praksis.

Erfaringerne ved anvendelse af direktiv 2000/9/EF har vist, at der har været forskellige holdninger til anvendelsesområdet samt forskellige fortolkninger og anvendelse af overensstemmelsesvurdering. Disse vanskeligheder vurderes at have ført til retsusikkerhed og ulig konkurrenceforhold på det indre marked. Kommissionen vil derfor med forslaget skabe større juridisk klarhed om anvendelsesområdet og ensretning af overensstemmelsesvurdering af delsystemer og sikkerhedskomponenter. Ændringen fra direktiv til forordning er en del af at opnå dette mål.

Det er regeringens vurdering, at det konkrete forslag ikke er af større rækkevidde, da forslaget alene har mindre lovgivningsmæssige konsekvenser og ingen væsentlige statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller administrative konsekvenser.